

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **D. O.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 maja 2021 r.

wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 marca 2020r. w sprawie II AKa (...) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 grudnia 2017r. w sprawie II Ko (...) na podstawie art. 545§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca D. O. pismem z dnia 6 kwietnia 2021 r. wniósł o wznowienie postępowania o zadośćuczynienie zakończonego prawomocnym wyrokiem.

W treści tego wniosku autor wskazuje na to, że prowadzone w tej sprawie postępowanie nie doprowadziło do zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia w satysfakcjonującej go kwocie.

Jak ustalił Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie II Ko (...) oddalił wniosek o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia. Orzeczenie to zostało zmienione wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 kwietnia 2018r. w sprawie II AKa (...),

którym zasądzone na rzecz wnioskodawcy kwotę 200 zł, a w pozostałym zakresie utrzymano w mocy wyrok Sądu I instancji. Wyrok ten zaskarżony został kasacją. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie III KK 525/18 uchylił zaskarżony wyrok w części oddalającej wniosek i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 5 marca 2020 r. (sygn. akt II AKa (...)) zasądził na rzecz wnioskodawcy kwotę 900 zł tytułem zadośćuczynienia, a w pozostałym zakresie wniosek oddalił. Wyrok jest prawomocny. I to ten ostatni wyrok stał się przedmiotem wniosku D. O. o wznowienie postępowania.

Dokonując jednak analizy wniosku o wznowienie postępowania przygotowanego osobiście przez D. O. stwierdzić trzeba, że nie przywołuje on na jego uzasadnienie jakichkolwiek okoliczności, które, w zgodzie z obowiązującymi przepisami procesowymi, mogłyby stanowić przesłanki do wznowienia postępowania. Skarżąc wskazuje jedynie, że nie satysfakcjonuje go wysokość zasądzonej na jego rzecz kwoty zadośćuczynienia. W szczególności zaś wnioskodawca nie przywołuje żadnych nowych dowodów, które nie byłyby znane Sądowi rozstrzygającym sprawę, czy też przesłanek, które mogłyby być potraktowane jako przesłanki o charakterze bezwzględnym, a wymienionych w art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji, taki wniosek należało oddalić jako oczywiście bezzasadny, w trybie art. 545§3 k.p.k., bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go przez adwokata i brak opłaty.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.